

խութիւն մեր ուղղագրութեան մէջ՝ պատճառ կը լինի ամբողջ ուղղագրութեան տակնուվոյ լինելուն։ Զի՞այ արդեօք մի սահման, որ ամենքի համար ընդունելի պիտի լինի և որից այն կողմն անցնիլն անհնարին է խօկապէս, որ տառերի ուղղագրութիւնն անձեւնմխիլի պիտի մնայ:

7. Յատկատէս ինչպիսի և ինչ փոփոխութիւններ և ինչ միջոցներով հսկաւոք է անել, որ ուղղագրութեան մրաթիւնը չխանդարուի, և բառերի պատկերը մի անգամից մնծ փոփոխութեան չենթարկուի:

8. Կարելի՞ է արդեօք օ տառը ուրս ձգել և օ ի տեղ միշտ ո գրել Եթէ այդ կարելի չէ, կարելի՞ է արդեօք այժմ՝ պահելով բառերի սկզբի օ տառը՝ բառերի մէջը և վերջը օ-ի տեղ ո գրել Խնչն է արդելք լինում այդ փոփոխութեանը Արդեօք արժէք ունի այսակ օ-ով գրուղ բառերի ստուգաբանութիւնը։ Ո՞րքան դիւրութիւն առաջ կրդայ դրանով և ո՞րքան բառերի պատկեր կը փոխուէր:

9. Ա) Կարելի՞ է արդեօք է տառը գուրս ձգել և է-ի տեղ միշտ ե տառը գրել Բ) Եթէ այդ կարելի չէ, կարելի՞ է արդեօք՝ պահելով բառերի սկզբի է տառը՝ բառերի մէջը և վերջը է-ի տող ե գրել Ո՞րքան արդելք կարող է լինել այս փոփոխութեանը է-ով դրուղ բառերի ստուգաբանութիւնը։ Գ) Եթէ այդ էլ կարելի չէ, կարելի՞ է արդեօք է տառը պահել բառերի սկզբում և այն դէպքերի համար, որոնց մէջ է-ն բառակազմութեան ժամանակ փոխում է ի հնչիւնի, իսկ մնացած դէպքերում դրել ե տառով փոխանակ է-ի (եղեգն, աղուես, գմբեթ, պատճեն, ձակոտկեն և լին)։ Ո՞րքան դիւրութիւն առաջ կը զար այս վերջին փոփոխութեամբ և ո՞րքան շատ բառերի պատկեր կը փոխուէր։

10. Կարելի՞ է արդեօք յ տառը պահել միայն կիսաձայնի համար ա և ո ձայնաւորներից յիշոյ, իսկ բառերի սկզբի յ-ի տեղ գրել և տառը և բառերի վերջի անձայն յ տառը գուրս ձգել Եթէ այդ կարելի չէ, կարելի է արդեօք պահելով բառասկզբի անձայն յ-երը, բառավեջի անձայն յ-երը դուրս ձգել։ Եթէ այդ կարելի չէ, կարելի է արդեօք պահելով բառերի գաղափարի անձայն յ-երը, բառավեջի անձայն յ-երը դուրս ձգել։ Ո՞րքան դիւրութիւն կը լինէր զրանավ և ո՞րքան կը փոխուէր բառերի պատկեր։

11. Կարելի՞ է արդեօք այժմ եա, եօ, իւ, ոյ (լոյ) երկրաբառների գրութեան մէջ փոփոխութիւն մտցներ

Ցոքելնական Ժանձնաժողով

1913 թ. սեպտեմբեր

Ս. Էջմիածին:

ՀԱՅԻ ԿՐԵՇԻ ՀԱՆԴԻՇՄԱՆԵՐԸ

(Կ. Պալսի պատրիարք, տեղապահի շրջաբերականը)

Ազգային կեդրոնական վարչութեան խառն ժողովոյ յանձնաբարութեամբ և կեդր, ուսումնական խորհրդոյ կարգագրութեամբ որոշուած է տօնել առաջիկայ հոկտեմբերի 13-ին, կիրակի օր, մայրաքաղաքիս բոլոր թաղերուն մէջ հայ տառերու գիւտին 1500 ամեակը և հայ տպագրութեան չորեքդարեան յօրեւեանը։

Կը յանձնաբարենք ուրեմն պատ խորհրդիդ, որ նկատի ունենալով մեր ազգային գոյութեան տեսակէտով այս զոյգ մը աւագ տօնին ամենամեծ նշանակութիւնը՝ բարեհամի փոյթ և հոգածութիւն չմնայել կազմակերպելու նոյն օրուան համար եկեղեցական և ժողովրդական կրկնակ հանդէսներ, որոնք կարենան արժանապէս պանծացնել մեր մեծանուն նախնեաց՝ Սահակայ և Մեսրոպայ խնկելի յիշատակը և ի վեր հանել անոնց կատարած դործին մեծութիւնը։

Եւ որպէսզի ամեն հայու սրտին խօսող այս տարեդարձի հանդէսները օգտակար առդիւնքով մը անմահանան ու կը յաւերժական կնիք մը, կը յանձնաբարենք նաև, որ հանդէսի կազմակերպութեան առթիւ հոգ տանինք մասնաւոր հանգանակութեամբ և կամ ուրիշ յարմար ձեռով մը ստանալ պատուական մերազնէից սիրայօժար և լիտաւուն նուէրները, որոնք միանալով ուրիշներու հետ պիտի կրթական այն ֆօնդը, որ պիտի յատկանայ գաւառի մէջ վարժապետանոցի մը հաստատման իր արժանի յուշարձան մեր կրթական անմուաց ռահվիրաներուն Անակայ և Մեսրոպայ։

Լի վատահութեամբ, թէ ամեն հայ պիտի փութայ կատարեն իր այս նուիրական պարտականութիւնը և թէ պատ խորհուրդող ոչինչ պիտի չմնայէ հանդէսին կանոնաւորութեան և վայելչութեան մասին, կօրհնենք ձեր բոլոր ջանքերը ու մաղթելով նախախանամաւթեան ու աջ հովանի ու պահպան ողջոյն հայ ազգին վրա։

Մնամք ողջունիւ հայրական սիրո՞յ

Աղօթարար

Պատրիարքական տեղապահ

Դաբրիէլ եպ. Շէվահիրօնան

Տ. ԶԱՒԻՆ. ԵՊԻՈԿ. Տ.-ԵՎԼԻԱԵԱՆ

(Կոնսագրական նօթեր)

II

1896 նոյեմ. 6-ին Օրմանեան Ա. բնարուելով Պատրիարք, աշխատեցաւ այս յրուած ոյժերէն օգտուիլ Քայիկանքը վերակազմելէ զառ, աշխատեցաւ անդրանիկ սերունդը պատրաստել վարչական պաշտօններու Վարչութեան որոշմանը կարգագրուեցաւ Արմաշի վարդապետաները վաղեմի և փորձ առաջնորդներու օգնուական կարգել։